

at Kommunalbestyrelsen støttede det paagældende Foretagende i Gerning, enten paa den ene eller den anden Maade. Som en af disse Maader, hvorpaa Kommunalbestyrelsen naturligvis kan støtte et saadant Foretagende, kan særlig nævnes, at den giver Garanti for Laanet, og det er væsentlig denne Støtte, som er bleven ydet de paagældende, i øvrigt meget faa Foretagender, som have faaet Laan efter Loven af 1887. For mit Vedkommende mener jeg, at man bør stille sig paa en noget lignende Maade her, men dog saaledes, at man ikke tager det saa strengt, som man har taget det hidtil. Dette, at en Kommunalbestyrelse paa det Andragende, som indsendes til Finansministeren om Laan, skriver kort og godt, at den anbefaler Andragendet, giver jeg ikke en Døjt for; det er en Anbefaling, som saa godt som ethvert Foretagende af denne Slags kan faa, naar det blot ikke gaar stik imod Kommunens Interesser. Der maa forlanges noget mere, det er sikkert; men hvad mere der kan forlanges i saa Henseende, er noget, som maa afgøres i hvert enkelt Tilfælde for sig. Der mener jeg dog, at man ikke skal være for streng, og jeg vil endogsaa være villig til at gøre Undtagelser, saaledes at man i givne Tilfælde endogsaa kunde gaa til at yde Laan til Arbejderboliger, hvor det ikke er den paagældende Forening, der vil bygge Boligerne, muligt at skaffe Kommunalbestyrelsens Anbefaling. Forholdene i en Kommune kunne nemlig være saadanne, at Kommunalbestyrelsen, der er udgaaet fra Kommunens Flertal, ikke med god Samvittighed kan anbefale et saadant Foretagende som heldigt for Kommunen, selv om man maa sige, at det er et godt Foretagende og et Foretagende, der bør støttes. I saa Henseende lægger jeg her Vægten paa, at det, der her er Tale om, er Statens Interesse i, at et saadant Foretagende fremmes. Det er altsaa Samfundsinteressen, set fra Statens Side, som det kommer an paa, og der er altsaa en Mulighed for, at man endogsaa kan komme til at hjælpe efter denne Lov, selv om den kommunale Interesse skulde gaa derimod. Men at saadanne Tilfælde blive Undtagelsestilfælde, behøver jeg vistnok ikke at fremhæve. Det er kun for at tydeliggøre Stillingen, at jeg anfører dette. Men jeg gentager det: give bestemte Regler for, hvorledes man skal stille sig, det kan man ikke, og jeg skal derfor slutte med at sige, at vil man overhovedet have dette Forslag igennem, maa man lægge dets Gennemførelse

i Finansministerens Haand og stole paa, at det saa bliver gennemført paa en tilfredsstillende Maade.

P. Holm: Jeg kan selvfølgelig kun i høj Grad være tilfreds med det Standpunkt, det ærede Udvalg er kommet til over for Lovforslaget, selvfølgelig bortset fra den Reduktion af Midlerne, som Ændringsforslagene indeholde, og ligeledes kan jeg ikke andet end være tilfreds med den højtærede Ministers Udtalelse over for disse Ændringsforslag, over for Betænkningens Indhold i det hele taget. Det er jo saaledes med dette Lovforslag, at hvad Forslagsstillerne oprindeligt have tilsigtet, har ligget klart for. Det er blevet omtalt ved Sagens første Behandling, og jeg skal ikke komme dybere ind derpaa. Hensigten har været at hjælpe paa de Forhold, som ere til Stede, baade de usunde gamle Kvarterer og Kravet om Arbejderboligers Opførelse, og Udviklingen er jo gaaet i den Retning, at begge disse Formaal i stedse højere Grad gøre sig gældende, efterhaanden som Tiden skrider frem. Den højtærede Minister og ligeledes den ærede Ordfører nævnte, at Loven ikke har været benyttet i den Udstrækning, som man maaske havde forudsat den Gang, den blev vedtagen, og at det skulde være et Bevis paa, at der ikke var tilstrækkelig Interesse for Sagen, og Ministeren sagde, at dersom der i Løbet af de kommende 10 Aar ikke skulde vise sig større Interesse, end der havde vist sig i de Aaringer, Loven havde bestaaet, vilde der næppe være Grund til at gaa til en Forlængelse af Loven paa ny. Jeg kan give saavel den ærede Ordfører som den højtærede Minister Ret i, at Loven ikke har været benyttet i noget stort Omfang, men der kan være mange Forhold, som ere Skyld deri, og det er min Overbevisning, som jeg ogsaa udtalte ved første Behandling, at Udviklingen nok skal føre i den Retning, at det, som denne Lov søger at hjælpe frem, ogsaa i Tidens Løb kommer frem i de forskellige Kommuner, i de forskellige Foreninger, i de Samfundslag, som den i Virkeligheden tilsigter at hjælpe. Jeg er derfor overordentlig glad ved, at der er Udsigt til, at vi nu kunne naa til en Forlængelse af denne Lov. Jeg skal meget gerne give den højtærede Minister Ret i, at en Ombygning af usunde Bydele i højere Grad kan være en kommunal Opgave end en Statsopgave, men det, der tilsigtes og har været tilsigtet med dette Lovforslag, da det blev forelagt fra Forslagsstillerens Side, har netop været at lette Kommunernes